

Pohled do budoucnosti: modernizace veřejného povědomí - prezident Kazachstánu Nursultan Nazarbajev

ÚVOD

Kazachstán vstoupil do nového historického období. V letošním roce jsem svým Poselstvím oznámil začátek **Třetí modernizace Kazachstánu.**

Tím pádem jsme zahájili dva hlavní procesy obnovy - politickou reformu a hospodářskou modernizaci.

Cíl je jasný - **vstoupit do top třiceti rozvinutých zemí na světě.**

Oba procesy modernizace mají jasné cíle a úkoly, priority a způsoby jejich dosažení. Jsem si jist, že vše bude probíhat v daných termínech s maximální efektivitou. Ale to nestačí.

Jsem přesvědčen, že námi započaté rozsáhlé reformy musí být doprovázeny progresivní modernizací společenského vědomí. Které nebude pouze doplňovat politickou a ekonomickou modernizaci, ale bude jejich podstatou.

Je třeba poznamenat, že za léta naší nezávislosti byla námi přijata a realizována řada významných programů.

Od roku 2004 byl realizován program „**Kulturní dědictví**“, zaměřený na obnovu historických a kulturních památek a objektů na území Kazachstánu.

V roce 2013 jsme přijali program „**Halyk tarikh tolkynynda**“, který nám umožnil systematicky shromáždit a prozkoumat dokumenty z předních světových archivů věnovaných historii naší země.

A dnes musíme přistoupit do více **ambicióznější a fundamentální práci.**

Proto jsem se rozhodl podělit o svou představu toho, jak můžeme **společně udělat krok směrem k budoucnosti, změnit povědomí veřejnosti**, abychom se stali **jednotným národem silných a zodpovědných lidí.**

I. O NÁRODNÍM POVĚDOMÍ VE XXI STOLETÍ

Před našima očima, svět začíná nový, v mnoha ohledech nejasný, historický cyklus. **Získat místo v progresivní skupině a zároveň zachovat původní model vědomí a myšlení, je nemožné.** Je proto důležité zkoncentrovat se, změnit sebe a prostřednictvím adaptace na měnící se podmínky, si vzít to nejlepší z toho, co přináší nova éra.

V čem byla, podle mého názoru, hlavní nevýhoda západních modelů modernizace XX. století ve vztahu k realitě naší doby? V tom, že přenášely svoji jedinečnou zkušenost na všechny národy a civilizace bez ohledu na jejich specifické vlastnosti.

Dokonce i do značné míry modernizované společnosti mají kulturní kódy, jehož počátky mají kořeny v minulosti.

První podmínkou modernizace nového typu - je zachování své kultury, vlastního národního kódu. Bez tohoto se modernizace promění v prázdný zvuk.

Ale to neznamena konzervaci všeho v národním povědomí – i toho, co nám dává důvěru v budoucnosti, i toho co nás vede zpátky.

Nová modernizace by se neměla dívat povýšeně na historické zkušenosti a tradice, tak jako tomu bylo dříve. Naopak je potřeba, aby udělala **nejlepší tradice nezbytným předpokladem, důležitou podmínkou úspěchu modernizace.**

Bez podpory národních a kulturních kořenů modernizace zůstane viset ve vzduchu. Ale já chci, aby pevně stála na zemi. To znamená, že historii a národní tradici je třeba vždy brát v úvahu.

Je to platforma, která spojuje horizonty minulosti, přítomnosti a budoucnosti lidí.

Jsem přesvědčen, že nejdůležitějším **duchovním posláním modernizace spočívá i ve sladění různých polů národního vědomí.**

Chtěl bych upozornit na několik **oblastí modernizace povědomí** jak společnosti, tak i každého občana Republiky Kazachstán.

1. Konkurenceschopnost

V současné době, nejen jednotlivec, ale i národ jako celek má **šanci na úspěch, ale pouze rozvojem své konkurenceschopnosti.**

To znamená především **schopnost národa nabídnout cokoli cenově a kvalitativně užitečného** na regionálních a globálních trzích. Nejedná se jen o materiální výrobek, ale také znalosti, služby, intelektuální produkty a konečně také kvalitu lidských zdrojů.

Přednost zítřejšího dne je v tom, že právě **konkurenceschopnost člověka, nikoliv dostupnost nerostných surovin, se stává faktorem pro úspěch národa.**

Z tohoto důvodu každý občan Kazachstánu, jakož i národ jako celek, **potřebuje mít soubor kvalit, které jsou hodny XXI století.** A mezi bezpodmínečné předpoklady patří faktory, **jako počítačová gramotnost, jazykové znalosti, kulturní otevřenost.**

Proto program „**Digitální Kazachstán**“ a **program trojjazyčnost** a **program kulturního a konfesního souhlasu** - je částí přípravy národa (všech občanů Kazachstánu) na život ve XXI století. **Je to součást naší konkurenceschopnosti.**

2. Pragmatismus

Modernizace se neobejde bez změn v řadě zvyků a stereotypů. V naší historii existuje mnoho příkladů ryzího pragmatismu.

Po staletí **naši předkové chránili jedinečný ekologicky správný způsob života**, zároveň chránili životní prostředí, pozemní zdroje, velmi pragmaticky a ekonomicky spotřebovávali své zdroje.

A během několika málo let v polovině minulého století, neracionální využívání zdrojů přivedlo ke zmizení Aralského moře, přeměnilo tisíce hektarů úrodné půdy do oblastí ekologických katastrof. To je příklad velmi nepragmatického vztahu k životnímu prostředí. Tak se předchozí národní pragmatismus přeměnil v marnotratnost.

Na cestě k modernizaci, bychom měli vždy pamatovat na dovednosti našich předků.

Pragmatismem se rozumí přesná znalost svých národních a osobních zdrojů, jejich hospodárné využití, schopnost plánovat svou budoucnost.

Pragmatismus je protiklad plýtvání, aroganci, demonstrativního způsobu života. Kultura současné společnosti – to je kultura umírněnosti, kultura dostatku, a ne luxusu, je to kultura racionality.

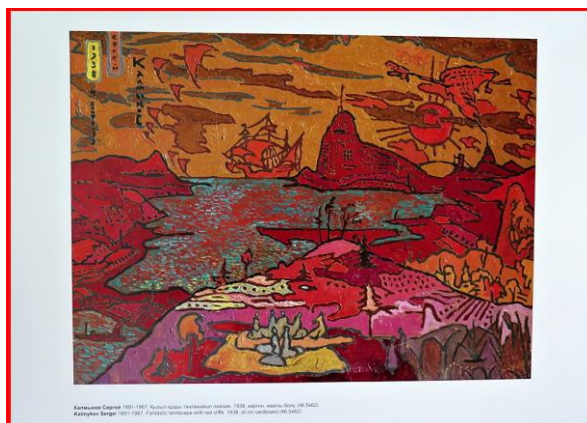
Umění žít racionálně, s důrazem na dosažení reálných cílů, s důrazem na vzdělávání, zdravý životní styl a profesní úspěch - tak to právě je pragmatické chování.

A to je jediný úspěšný model v moderním světě. Když národ i jednotlivci nejsou zaměřeni na dosažení konkrétních praktických úspěchů, tehdy právě se objevují **nerealizovatelné, populistické ideologie, které vedou ke katastrofě.**

Bohužel, **historie nám dává hodně příkladů, kdy celé národy v čele s nereálnými ideologiemi podléhali v boji.** Byli jsme svědky kolapsu tří velkých ideologií minulého století - komunismu, fašismu a liberalismu.

Století radikálních ideologií pominulo. Potřebujeme jasné, srozumitelné a cílevědomé mechanismy do budoucna. Takovým mechanismem může být **zaměření na dosažení**

konkrétních cílů s očekáváním svých možností a limitů, jak člověkem, tak i národem jako celkem. Realismus a pragmatismus - je slogan příštích desetiletí.

3. Zachování národní identity

Samotná představa duchovní modernizace předpokládá změny v národním vědomí. Existují zde dva aspekty.

Za prvé, změna v rámci národního vědomí.

Za druhé, zachování vnitřního jádra národního „Já“, při změně některých jeho rysů.

V čem je nebezpečí v dnešní době vládnoucích modelů modernizace? V tom, že **modernizace je vnímána jako přechod ze státního modelu rozvoje do určité jednotné, univerzální.** Ale život stále dokazuje, že to je **chyba!** V praxi si **různé regiony a země vyvinuly své vlastní modely.**

Naše národní tradice a zvyky, jazyk, hudba, literatura a svatební rituály, - stručně řečeno národní duch, musí navždy zůstat s námi.

Abaiova moudrost, Auezovo pero, oduševnělé řádky Jambyla, magické zvuky Kurmangazho, věčné volání aruaha - **je jen součástí naší duchovní kultury.**

Ale modernizace spočívá v tom, že řadu **návyků a závislostí**, archaických a nezapadajících do globálního světa, je **potřeba ponechat v minulosti.**

To platí i pro takovou funkci našeho vědomí **jako regionální rozdělení jednoho národa.** Vědět a být hrdý na historii svého kraje - je nutné a užitečné. Ale zapomínat na mnohem větší - na **příslušnost jednotného a velkého národa – se nesmí.**

Budujeme **meritokratickou společnost**, kde každý musí být posuzován podle osobního příspěvku a osobní profesionální kvality. **Takový systém nesnáší kmotrovství.** Je to forma profesního rozvoje v zaostalých společnostech.

Úkolem není zabývat se seznamem pozitivního a negativního v získaných zkušenostech. Úkolem je pochopit **dvě neměnná pravidla.**

Za prvé. Žádná modernizace nemůže mít své místo bez zachování národní kultury.

Za druhé. Pro další postup vpřed je potřeba se vzdát těch prvků z minulosti, které brání v rozvoji národa.

4. Kult znalostí

Touha po vzdělání byla vždy pro náš národ charakteristická.

V průběhu let nezávislosti bylo uděláno mnoho. Připravili jsme desítky tisíc mladých odborníků v nejlepších univerzitách světa. Na začátku, jak je známo, byl program „**Bolashak**“ ještě na počátku 90-tých let minulého století. **Vytvořili jsme několik vysokých škol velmi vysoké úrovni, systém inteligentních škol a mnoho dalšího.**

Ale **kult vzdělávání by měl být univerzální.** A pro to je tvrdý a jasný důvod. Technologická revoluce, vede k tomu, že **v příštím desetiletí, polovina stávajících pracovních míst zmizí.** Takovéto tempo růstu profesionálního vzhledu ekonomiky neznala ani jedna epocha.

A my jsme vstoupili do této epochy. V takových podmínkách **může úspěšně žít pouze vysoce vzdělaný člověk**, který může relativně snadno měnit profesi právě díky vysoké úrovni vzdělání.

Z tohoto důvodu je Kazachstán v dnešní době jednou z **nejvyspělejších zemí světa podle podílu rozpočtových výdajů na vzdělávání**.

Každý občan Kazachstánu by měl pochopit, že **vzdělání – je nejzákladnější faktor budoucího úspěchu**. V prioritách mládeže musí být **vzdělávání na prvním místě**.

Pokud se stane vzdělávání v žebříčku hodnot hlavní hodnotou, pak čeká národ úspěch.

5. Evoluční, nikoli revoluční vývoj v Kazachstánu

Letos si připomínáme 100. výročí radikálních změn na obrovské části Eurasie, která se konala v říjnu 1917 roku. **Celé dvacáté století bylo poznamenáno revolučními převraty**.

Každý národ se snaží poučit z jeho historie. Je to jeho právo, a není možné druhé přesvědčit o svém úhlu pohledu. **Ale také nikdo nemá právo, pokoušet se nás přesvědčit o svém subjektivním vnímání historie**.

Ale poučení z XX. století je pro náš národ v mnoha ohledech tragické.

Za prvé, byl zničen přirozený způsob národního rozvoje a byly vnuceny cizí formy sociální organizace.

Za druhé, proběhl ničivý úder do populace národa. Úder, který ovlivnil celé století.

Za třetí, málem došlo k zániku kazašského jazyka a kultury.

Za čtvrté, mnohá území Kazachstánu ve mnoha regionech se změnila v oblasti ekologické katastrofy.

Samozřejmě, že v historii nebývají jenom černé a bílé barvy. **XX. století přineslo Kazachstánu nemálo dobrého**.

Například industrializaci, vytvoření sociální a výrobní infrastruktury, formování nové inteligence.

Došlo k určité modernizaci. **Ale to byla modernizace území a ne národa**.

Musíme jasně pochopit poučení z historie. **Éra revolucí není pryč**. Pouze se velice změnilo, co se týče formy a obsahu. Ale celá naše nedávná historie mluví přímo a nedvojsmyslně: **pouze evoluční vývoj dává národu šanci prosperovat**. V opačném případě spadneme opět do pasti dějin.

Evoluční vývoj jako princip ideologie má být jedním z hodnotících kritérií, i na osobní, individuální úrovni, pro každého občana Kazachstánu.

Samozřejmě, že **evoluční vývoj** společnosti jako princip **neznamená věčné zachování**, ale je důležité pochopit nejen poučení z historie, ale také příklady současných a budoucích signálů.

Charakter revolucí se změnil. Získávají jasné národní, náboženské, kulturní či separatistické zabarvení. Ale v drtivé většině případů to skončí násilím a ekonomickým kolapsem.

Z tohoto důvodu **vážné přehodnocení toho, co se děje ve světě** – to je **součást obrovského světového názoru, ideologické práce**, kterou musí provést i společnost jako celek i politické strany a hnutí, i vzdělávací systém.

6. Otevřenost vědomí

Hodně problémů vyplývá ze skutečnosti, že velký, globální svět se rychle mění, a **kolektivní vědomí zůstává v „domácích rámcích“**.

Mohlo by se zdát, že je třeba **dokazovat potřebu hromadného a urychleného studia anglického jazyka**, když na celém světě více než miliarda lidí se ho učí spolu s mateřským jazykem jako jazyk profesionální komunikace?

Opravdu více než 400 milionů občanů Evropské unie nerespektují jejich rodnou němčinu, francouzštinu, španělštinu nebo italštinu nebo jakýkoliv jiný jazyk? Stovky milionů Číňanů, Malajci, Indonésané se učí anglicky jen tak?

Není to něčí subjektivní touha, ale **podmínka pro práci v globálním světě**.

Otázka však není v tomto konkrétně. **Otevřenost vědomí znamená, nejméně tři rysy vědomí**.

Za prvé, pochopení toho, co se děje ve velkém světě, co se děje kolem vaší země, co se děje ve vaší části světa.

Za druhé, otevřenost vědomí - **ochota ke změně**, která přináší novou technologickou cestu. To se bude měnit v průběhu příštích 10 let, obrovské vrstvy našeho života - práci, rodinný život, volný čas, bydlení, náš způsob komunikace. Je potřeba být na to připraveným.

Za třetí, schopnost učit se ze zkušeností druhých, učit se od ostatních. Dvě velké asijské velmoci Japonsko a Čína - klasický příklad realizace těchto schopností.

Otevřenost a vnímavost pro nejlepší úspěchy, ale ne úmyslné odmítnutí všeho „ne svého“ - **to je klíč k úspěchu a jedním z ukazatelů otevřeného vědomí.**

Proč je tak důležité otevřené vědomí v budoucím světě?

Pokud Kazachstánci budou soudit svět z oken svých domovů, pak možná ani neuvidí, jaké bouře se blíží ve světě, na pevnině nebo v sousedních zemích. Je možné přes stromy nevidět les, je možné nepochopit dokonce vnější prameny, které nás nutí někdy vážně změnit přístup.

AGENDA PRO PŘÍŠTÍ ROK

Veřejné vědomí vyžaduje nejen vývoj zásad modernizace, ale i konkrétních projektů, které by mohly umožnit reagovat na výzvy doby bez ztráty veliké síly tradic.

Vidím **několik konkrétních projektů**, které mohou být nasazeny v nadcházejících letech.

Za první, je třeba začít práci nad postupným přechodem kazašského jazyka na latinskou abecedu. Velmi šetrně a taktně jsme se přiblížili k této otázce. Tady je nutné klidné postupné zavádění. A připravovali jsme se na to s opatrností v průběhu všech let nezávislosti.

Historie grafiky kazašského jazyka má hluboké kořeny.

V VI-VII století v raném středověku, na území Eurasie vzniklo a bylo používáno **staroturkické runové písmo**, vědecky označované jako písmo Orchonsko-Jenisejské.

V VI-VII století vzniklo staroturkické písemnictví - jedno z nejstarších typů písmenkového písemnictví lidstva.

Od V a XV století turkický jazyk byl jazykem mezinárodní komunikace na větší části Eurasie.

Například úřední dokumenty a mezinárodní korespondence Zlaté hordy byly vedené hlavně v turkickém jazyce.

Od začátku X po XX století, téměř 900 let, na území Kazachstánu se užívala **arabské grafika**.

Ústup od runového písma, šíření arabského jazyka a arabské grafiky začalo po přijetí islámu.

7 srpna roku 1929 Předsednictvo Ústředního výkonného výbor SSSR a Rada lidových komisařů SSSR přijala usnesení o zavedení nové abecedy latinského typu - „sjednocené turkické abecedy“.

Abeceda latinského typu oficiálně byla používána od roku 1929 do roku 1940, poté byla nahrazena cyrilicí.

13. listopadu roku 1940 byl přijat zákon „o přeměně kazašské písemnosti latinského typu na novou abecedu na základě ruské grafiky“.

To znamená, že historie výměny abecedy kazašského jazyka byla hlavně závislá na **určitých politických důvodech**.

V prosinci roku 2012 ve svém každoročním Otevřeném dopisu k národu Kazachstánu „Kazachstán-2050“, jsem řekl:

„Potřebujeme od roku 2025 začít přeměnu naší abecedy do latinské podoby“.

To znamená, že od této chvíle musíme začít přechod na latinskou abecedu ve všech sférách.

Tj. ke 2025 roku administrativa, periodika, učebnice a všechno ostatní začínáme publikovat v latině.

Nyní začneme přípravu zahájení přechodu na latinskou abecedu.

Přechod na latinku má také **svou hlubokou historickou logiku**. Je to také i výjimečnost moderního technologického prostředí a především komunikaci v moderním světě, a zejména specifická vědeckého a vzdělávacího procesu ve XXI století.

Proto 2025 není daleko, a vláda by měla mít jasný **časový harmonogram přeměny kazašského jazyka na latinskou abecedu**.

Všechny děti v našich školách se učí anglicky. Je psána latinkou. To znamená, že pro mládež to nebude problém.

Domnívám se, že **do konce roku 2017** je třeba pomoci vědcům a veřejnosti, přijmout jednotnou standardní verzi kazašské abecedy v nové grafice. **Od roku 2018** začít přípravu učitelů pro výuku nové abecedy a přípravu učebnic pro střední školy.

Následující 2 roky nutno provést potřebnou organizační a metodickou práci.

Samozřejmě, že v průběhu adaptace do určité doby bude stále využívaná cyrilice.

Za druhé se jedná o projekt „**Nová humanitární znalosti. 100 nových učebnic v kazašském jazyce,**“ společenských a humanitních věd.

Jeho podstatou je následující:

1. Musíme vytvořit podmínky pro plnohodnotné vzdělávání studentů v oblasti historii, politologii, sociologii, filozofii, psychologii, kulturních studií, filologii. Naše humanitární intelektuálové by měli být podporováni státem způsobem obnovy oddělení humanitních věd na státních univerzitách. Potřebujeme nejen inženýry a lékaře, ale také lidi, kteří dobře rozumí současnosti a budoucnosti.

2. Potřeba přeložit v nejbližších letech 100 světové nejlepší učebnic ve všech oblastech humanitního vědění z různých jazyků do kazašského jazyku a umožnit naší mládeži učit se dle nejlepších světových standardů. Již v školním roce 2018/2019, musíme začít učit své studenty podle těchto učebnic.

3. Za tímto účelem, na základě již existujících překladatelských agentur je třeba vytvořit nestátní **Národní Překladatelskou kancelář**, která by zahájila svou činnost po pověření vládou v létě roku 2017.

Čeho můžeme dosáhnout tímto programem?

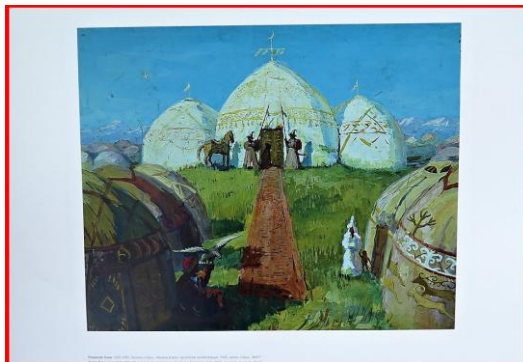
Jedná se zejména **kvalitativně odlišnou úroveň přípravy** státních našich studentů.

Dále **je to příprava kádrového personálu, přizpůsobeného k celosvětově hospodářské konkurenci v oblasti vědění.**

A nakonec, to **jsou ti lidé**, kteří budou **hlavními popularizátory principů modernizace myšlení** - otevřeností, pragmatismu a konkurenceschopnosti. **Budoucnost se vytváří v posluchárnách.**

Naše sociální a humanitární vědění bylo po mnoho let zakonzervováno v rámci jediného učení a v rámci jediného pohledu na svět. Vydání v kazaštině 100 nejlepších světových učebnic bude mít efekt už za 5-6 let. Je **nezbytné vzít všechno nejpokrokovější** a mít překlady do oficiálního kazašského jazyka. **A to je úkolem státu.**

Vláda potřebuje vypracovat tuto otázku a vyřešit ji s přihlédnutím k počtu překladatelů, k autorským právům, výukovým a metodickým programům, pedagogickým pracovníkům a tak dále.

Za třetí, vlastenectví začíná s lásky ke své zemi, aulu, městu, kraji, s láskou k malé vlasti. Proto navrhuji program „**Tugan žer**“, který snadně bude pokračovat širším zaměřením - „**Tugan el**“

„**Tugan žerin suje almagam suje alar ma tugan elin?**“ nebo „**Kde začíná vlast?**“ Tato díla mají hodně smyslu.

Proč malá vlast? Člověk není jen tvorem racionálním, ale i emocionálním. Malá vlast to je místo, kde jste se narodil a vyrostl, a někdy i prožil celý život.

Tam jsou hory, řeky, příběhy a mýty o jejich vzniku, jména lidí, kteří zůstali v paměti národa. Možno pokračovat ve vyjmenovávání. To vše je důležité.

Zvláštní vztah k rodné zemi, její kultuře, zvykům a tradicím, to je nejdůležitější rys vlastenectví. To je **základ kulturního a genetického kódu**, který jakýkoliv **národ dělá národem**, a ne shromážděním jednotlivců.

Po staletí naši předkové bránili konkrétní místa a oblasti, a uchránili pro nás miliony čtverečních kilometrů úrodné půdy. Právě oni zachránili budoucnost.

Což znamená v praxi lásku k malé vlasti, **což znamená program „Tugan žer“?**

Za prvé, je **nutné uspořádat důležitou regionální činnost** v oblasti vzdělávání, životního prostředí a vybavenosti, studování regionální historie, obnovy kulturních a historických památek a kulturních objektů regionálního významu.

Například, nejlepší formou vlastenectví je studium historie rodné země na středních školách.

Za druhé, je nutná podpora podnikatelům, úředníkům, intelektuálům a mládeži, kteří po přestěhování se do jiných regionů země, chtěli by podpořit svou **malou vlast**. To je normální a vlastenecká touha, a měli bychom ji podporovat, a nikoli zakazovat.

Za třetí, místní orgány musí přistoupit k **programu „Tugan žer“ systematicky a organizovaně**.

Nesmíme nechat tuto práci napospas, protože to vyžaduje rozvážnost a správné porozumění.

Musíme najít různé způsoby podpory a sociálního uznání, které pomůžou malé vlasti, včetně mechanismu sponzorování. Zde je obrovský prostor pro práci.

Můžeme rychle osázet naše města, výrazně pomoci rozšíření počítačů do škol, podpořit regionální univerzity, umělecké fondy místních muzeu a galerií, a tak dále. .

Stručně řečeno, program **„Tugan žer“** se stane jedním z opravdových základů našeho všénárodního patriotismu.

Od lásky k malé vlasti začíná láska k velké – své rodné zemi (ke Kazachstánu).

Za čtvrté, spolu s projektem „Tugan žer“, který je zaměřen na místní, lokální objekty a sídla, musíme posílit v myslích lidí, i něco jiného - **všenárodní svatyně**.

Potřebujeme projekt **„Duchovní svatyně Kazachstánu“**, nebo, jak říkají vědci, **„Sakrální geografie Kazachstánu.“**

Každý národ, každá civilizace má svatá místa, která mají všénárodní charakter, a která jsou známa každému zástupce národa.

To je jeden ze základů duchovní tradice. Pro Kazachstán je to obzvlášť důležité. My - obrovská země s bohatou duchovní historií. Někdy naše velikost hrála různou roli v historii. Ale nikdy se v národě nepřerušovalo pouto v tomto duchovním zeměpisném pásmu.

Nicméně z celé historie jsme nevytvořili jednotné pole, jednotný řetězec těchto důležitých, z pohledu kulturního a duchovního dědictví, svatých míst.

Otázkou není ani restaurování památek, budov, staveb.

Cílem je, **propojit v národní vědomí dohromady** komplex památek kolem Ulytau a mauzolea Chodži Ahmeda Jásaviho, starodávne památky Tarazu a pohřebiště Becket-Ata, starověké komplexy východního Kazachstánu a pietní místa Sedmířící, a mnoho dalších míst. **Všechno tvoří rámec naší národní identity.**

Dnes, když hovoříme o vlivu **cizích ideologických vlivů**, nesmíme zapomenout, že za nimi **existují** určité hodnoty, některé **kulturní symboly jiných národů**. A jim **mohou vzdorovat** pouze **vlastní národní symboly**.

Kulturně-zeměpisný pás svatyní Kazachstánu - to právě je taková **symbolická ochrana a zdroj hrdosti**, která nás neviditelně nese v průběhu věků.

To je jedena z částí rámu národní identity, proto poprvé za tisíce let historie, musíme propracovat a uskutečnit takový projekt.

V průběhu roku je potřeba, aby vláda v rámci dialogu s veřejností vypracovala projekt a zapracovala do něj tyto tři prvky:

1. Je potřeba vzdělávací příprava každého občana Kazachstánu dle role a místa „**kulturního a geografického pásma**“.

2. Naše média se musí vážně a systematicky zabývat přípravou těchto národních informativních projektů v této oblasti.

3. Vnitřní a vnější kulturní turistika by měla být založena podle podpory symbolického dědictví národa. Podle svého kulturního významu **Turkeistán nebo Altaj** nemají jen vnitrostátní nebo kontinentální význam - **jsou globální hodnoty**.

Za páté, konkurenceschopnost v dnešním světě a **konkurenceschopnost** kultur. Velkou část úspěchu Spojených států v období „studené války“ – to jsou úspěchy v Hollywoodu. Chceme-li být národem, který má své vlastní jedinečné místo na mapě světa ve XXI. století, musíme realizovat další **projekt - „Moderní kazašská kultura v globalizovaném světě“**

Jedná se o to, aby se svět dozvěděl o nás, nejen kvůli ropným zdrojům a hlavním iniciativám v oblasti zahraniční politiky, ale i díky **našim kulturním úspěchům**.

O čem by se mělo jednat v tomto projektu?

Za prvé - je třeba cílený přístup, aby **národní kultura zazněla v šesti jazycích OSN**: anglicky, rusky, čínsky, španělsky, arabsky, francouzsky.

Za druhé – měla by to být právě **moderní kultura**, ta, která je vytvořena a vytváří se našimi současníky.

Za třetí - musí být **metodika** absolutně **moderní podle způsob podání materiálu**. Například, ne ledajaké knihy, ale úplný soubor multimediální podpory.

Za čtvrté – musí existovat vážná vládní podpora. Zejména systematická práce ministerstva zahraničních věcí, ministerstva kultury a tělovýchovy, Ministerstva informací a komunikace.

Za páté - značná **role** celé naší **tvůrčí inteligence**, včetně Svazu spisovatelů a Akademie věd, univerzit a veřejných organizací.

Co z naší moderní kultury by mělo být prezentováno ve světě?

Jedná se o velmi vážnou a časově náročnou práci, která zahrnuje nejen **výběr těch nejlepších vytvoření** národní kultury, ale také jejich **prezentaci v zahraničí**.

To je enormní **práce překladů a speciální metody propagace** našich kulturních úspěchů - knihy, divadelní hry, sochařství, obrazy, hudební díla, vědecké objevy, a tak dále ..

To vše je konstruktivní a ušlechtilý úkol. Myslím, že **rok 2017** by měl být **rozhodující**: musíme jasně definovat, **co chceme ukázat světu z oblasti kultury**. A realizovat tento jedinečný program je možné během **5-7 let**.

Poprvé za tisíc let naší historie naše kultura bude znít na všech kontinentech a ve všech hlavních jazycích světa.

Za šesté, navrhuji nasměrovat pozornost veřejnosti na současnost, **historii našich současníků**. Což je možné realizovat s pomocí projektu „**100 nových lidí z Kazachstánu**.“

Historie nezávislosti - je to pouze **čtvrt století**. **Ale jakých!** Historické měřítko úspěchů nedává prostor pochybám. Často však za řadou faktů a údajů není vidět živé lidské osudy. Odlišné, výrazné, dramatické a šťastné.

Projekt „**100 nových osob Kazachstánu**“ – to je historie 100 konkrétních lidí z různých oblastí, různého věku a národností, kteří dosáhli úspěchu v průběhu těchto let.

Musí to být konkrétní příběhy konkrétních lidí, to je tvář moderního Kazachstánu. Vedle nás tolik vynikajících současníků, které zrodila doba nezávislosti. Příběh jejich života je přesvědčivější než jakákoli statistika. Musíme z nich učinit **hrdiny naší televizní dokumentaristiky**. Musíme z nich vytvořit vzor střízlivého a objektivního pohledu na život.

Moderní mediální kultura se nestaví na „mluvících hlavách“, ale na vytvoření autentického životního příběhu. Právě takové **vytvoření skutečných příběhů** musí být předmětem profesionální práce našich sdělovacích prostředků.

Tento **projekt je třeba zaměřit na řešení tří úkolů**:

1. ukázat veřejnosti skutečnou tvář těch, kdo svým rozumem, rukami a talentem vytváří moderní Kazachstán.

2. Vytvořit **novou multimediální platformu** informační podpory a propagace našich vynikajících současníků.
3. Vytvořit nejen národní, ale i **regionální projekty**, „**100 nových tváří**.“ Musíme znát ty, kdo tvoří zlatý fond národa.